

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.121/2024/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghegy dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Pál és Kozma Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: Dr. Pál Lajos ügyvéd)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Beáta ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.129/2024/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 16.M.70.176/2023/22.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.129/2024/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 286.880 (kettőszáznyolcvanhatezer-nyolcszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 903.560 (kilencszázháromezer-ötszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség jelen határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes 2022. július 1-jétől 2024. június 30-ig tartó határozott idejű munkaszerződéssel, vezetőedzői munkakörben állt az alperes alkalmazásában. Havi bruttó alapbére 1.100.000 forint volt.

[2] A felek a munkaszerződés 8. pontjában rögzítették a munkavállalói kötelezettségeket, ennek részeként azt, hogy a felperes tartózkodik az olyan magatartásoktól, kijelentésektől, megnyilvánulásoktól, amelyek a munkáltató, vagy a munkatársak jóhírnevét sértik, illetve méltánytalan helyzetbe hozzák. A munkaszerződés tartalmazta a sportról szóló 2004. évi I. törvény (a továbbiakban: Sporttv.) 11/A. § (3) bekezdésében rögzített magatartásoktól való tartózkodás kötelezettségét, továbbá azt, hogy a felperes köteles betartani az általános sportszakmai szokásokat, a játékszabályokat, a mindenkor hatályos jogszabályokat, a munkájára vonatkozó szabályokat, a Magyar Labdarúgó Szövetség (a továbbiakban: MLSZ) szabályzatait, Alapszabályát, a munkáltató szabályzatait, a munkaköri leírásban foglaltakat, illetve a felettesek utasításait. A felek a munkaszerződés 31. és 32. pontjában rendelkeztek az azonnali hatályú felmondás lehetőségéről és arról, hogy azt különösen milyen magatartások alapozhatják meg.

[3] 2023. január 11-én egy felkészülési mérkőzésen a felperes, mint az egyik résztvevő csapat vezetőedzője a játéktérre lépett és a játékvezető személyére sértő kifejezéseket használt. A játékvezető e magatartás miatt a felperest kiállította, ekkor a felperes továbbra is reklamált, majd vonakodva hagyta el a játéktér, illetve annak közvetlen környezetét. Az eseményeket név² az alperes ügyvezető igazgatója, név³ sportigazgató, továbbá név⁴ technikai vezető látták, mivel az érintett mérkőzésen jelen voltak. A történetek miatt az MLSZ Fegyelmi Bizottsága 2023. január 12-én a felperest a soron következő négy férfi, felnőtt, nagypályás, barátságos felkészülési mérkőzéstől eltiltotta. A felperes az MLSZ határozatával szemben nem nyújtott be fellebbezést.

[4] A felperes továbbra is ellátta a munkaköri feladatait, kizárólag a fegyelmi határozattal érintett barátságos felkészülési mérkőzéseken nem vett részt. A csapat a 2023. január 29-i, majd a 2023. február 5-i bajnoki mérkőzéseket elvesztette. Az ügyvezető 2023.

február 6-án a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére tett ajánlatot a felperesnek, azonban a felek között nem jött létre megállapodás.

[5] Ezt követően az alperes a 2023. február 7-én kelt, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 52. § d) pontjára és 78. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát.

Az alperes intézkedésének indokolása 1. pontjában az MLSZ Fegyelmi Bizottsága határozatára hivatkozva rögzítette, hogy a fegyelmi szabálytalanság miatt a felperes négy soron következő felnőtt férfi nagypályás, barátságos felkészülési mérkőzéstől lett eltiltva. Rögzítette továbbá, hogy jogorvoslat hiányában a fegyelmi határozat 2023. január 28-án emelkedett jogerőre. Az azonnali hatályú felmondás indokolása 2. pontjában az alperes megjelölte a munkaszerződés rendelkezései alapján azokat a munkavállalói kötelezettségeket, amelyeket a felperes megszegett. Az indokolás 3. pontja pedig azt tartalmazta, hogy a munkavállaló köteles a munkaköre ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani. A munkaszerződés 31. és 32. pontjaira utalva azt állapította meg, hogy a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szegte meg. Vezetőedzőként a magatartása a játékosokat és a szurkolókat is befolyásolja, annak példaértékűnek kell lenni. A felperes a vezetőedzőtől elvárt és a munkaszerződésében tételesen is felsorolt viselkedési normákat megsértette, amely miatt jogerősen fegyelmi büntetést kapott. Mindezzel a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségszegéseit legalább súlyos gondatlansággal megszegte. Az alperes határozata tartalmazta, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a Fegyelmi Bizottság határozatának jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül döntött.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[6] A felperes az elsődleges kereseti kérelmében az Mt. 79. § (2) bekezdésére hivatkozással 13.200.000 forint, valamint ezen összeg 2023. február 7-től számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Másodlagos kereseti kérelmét az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdésére alapította és kérte kötelezni az alperest 9.035.659 forint elmaradt jövedelemből származó kártérítési, valamint ezen összeg 2023. augusztus 23-tól számított késedelmi kamata megfizetésére.

[7] Másodlagos kereseti kérelme indokaként az azonnali hatályú felmondás elkészítésére hivatkozott és azt állította, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló vezető 2023. január 11-én minden olyan információ birtokában volt, amely megalapozottá tehetette a jogviszony megszüntetését.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[8] A Fővárosi Törvényszék a 16.M.70.176/2023/22. számú ítéletével az alperes 2023. február 7-én kelt azonnali hatályú felmondásának jogellenessége miatt kötelezte az alperest 9.035.659 forint elmaradt munkabérből eredő kártérítés és ezen tőkeösszeg után 2023. augusztus 23-tól a kifizetésig számított késedelmi kamata megfizetésére. Kötelezte az alperest 450.000 forint + áfa perköltség megfizetésére. Kötelezte az alperest 542.140 forint, a felperest 249.860 forint eljárási illeték megfizetésére.

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges keresetét az Mt. 79. § (1) és (2) bekezdése alapján vizsgálta és megállapította, hogy a 12 havi távolléti díj megfizetésére irányuló kereset azért volt alaptalan, mert az ehhez kapcsolódó jogkövetkezmény alkalmazására kizárólag indokolás nélküli, azonnali hatályú felmondás esetén van lehetőség. A perbeli esetben azonban az alperes indokolta a jogviszony megszüntetését.

[10] Az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelmet az Mt. 82. §-a alkalmazásával alaposnak találta, figyelemmel az Mt. 78. § (1)-(2) bekezdésére és az 52. § (1) bekezdés d) pontjára.

[11] Kifejtette, hogy a felek által nem vitatott tény szerint az azonnali hatályú felmondásban rögzített felperesi magatartás 2023. január 11-én megvalósult, ezért az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a munkáltató a jogszabályban meghatározott 15 napos határidőn belül gyakorolta-e az azonnali hatályú felmondás jogát. E körben annak tulajdonított jelentőséget, hogy a 2023. január 11-i felperesi magatartás alapján az MLSZ Fegyelmi Bizottsága 2023. január 12-én meghozta a határozatát, amelyet ugyanezen a napon az alperessel is közölt. Álláspontja szerint az MLSZ határozat jogerőre emelkedésének időpontja a szubjektív határidő számítása szempontjából nem volt releváns, mert a felperes magatartása a munkáltatói jogkör gyakorlója és más vezetők előtt is ismert volt. Megállapította, hogy 2023. január 11-én, de legkésőbb a fegyelmi határozat közlésekor, azaz 2023. január 12-én már minden releváns tény ismeretében volt a felperesi magatartással kapcsolatban. Kiemelte, hogy az MLSZ által kiszabott büntetésnek azért nem volt jelentősége, mert a munkáltatói intézkedés indokolása szerint nem a fegyelmi büntetés, hanem az annak alapjául szolgáló magatartás miatt szüntették meg a felperes munkaviszonyát.

[12] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon – a perfelvétel során tett nyilatkozatával ellentétes - védekezését, hogy a munkaviszony megszüntetésének tényleges indoka a fegyelmi bizottság jogerős határozatában meghatározott magatartáson túl az MLSZ kiszabott fegyelmi büntetése és az alkalmazott jogkövetkezmény volt. Álláspontja szerint az indokolásból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes nem a fegyelmi büntetés, hanem a felperes magatartása miatt élt az azonnali hatályú felmondás jogával. Rámutatott arra, hogy az alperesnek lehetősége lett volna vizsgálatot folytatni, a felperest a perbeli eseményekkel összefüggésben meghallgatni, ugyanakkor ezzel a lehetőséggel nem élt. A perben meghallgatott tanúvallomások egyértelműen alátámasztották, hogy a felperes magatartása és annak megítélése egyértelműek voltak számukra.

[13] Az elsőfokú bíróság mindezek együttes értékelése alapján az alperest a felperes másodlagos kereseti kérelme alapján, az Mt. 82. §-ának alkalmazásával marasztalta.

[14] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.129/2024/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest 225.890 forint + áfa másodfokú perköltség, továbbá 722.852 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

[15] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az MLSZ Fegyelmi Bizottsága a 2023. január 11-i magatartása miatt marasztalta a felperest, és eltiltotta a soron következő négy férfi felnőtt nagypályás barátságos felkészülési mérkőzéstől. Az alperes a fegyelmi határozatról 2023. január 12-én szerzett tudomást, amely határozat 2023. január 28-án emelkedett jogerőre. Az alperes az azonnali hatályú felmondást 2023. február 7-én közölte a felperessel, amelyben munkaviszonyát az Mt. 52. § (1) bekezdés d) pontjának megsértésére hivatkozott, az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az azonnali hatályú felmondást a felperes 2023. január 11-i mérkőzésen tanúsított magatartására, és a súlyos szabályszegés miatti eltiltásra alapította.

[16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a perfelvételi eljárás során előterjesztett ellenkérelmében és egyéb perfelvételi iratában nem kizárólag a 2023. január 11-

i magatartással indokolta a munkaviszony megszüntetését, hanem a cselekmény miatt alkalmazott fegyelmi büntetésre is hivatkozott és azt állította, hogy az MLSZ által alkalmazott jogkövetkezmény jogerőre emelkedésével jutott valamennyi olyan releváns információ birtokába, amely alapján az azonnali hatályú felmondás tényállási elemeiről állást tudott foglalni. A fellebbezési eljárásban abban kellett állást foglalni, hogy helyesen döntött-e az elsőfokú bíróság, amikor az elkészettségre tekintettel találta jogellenesnek a munkáltató intézkedését.

[17] A másodfokú bíróság szerint a jogorvoslattal támadható határozatok körében lehet jelentősége annak, hogy az érintett él-e a jogorvoslati jogával, ugyanakkor a perbeli esetben megállapítható sajátos körülmények miatt ez nem volt releváns. E körben a munkaszerződés 8. g) és 34. pontjaiban foglalt munkavállalói kötelezettségek mellett rámutatott arra, hogy a felek megállapodása szerint az MLSZ Fegyelmi Szabályzatában meghatározott elvárások is a felperes munkaköri kötelezettségei közé tartoztak. Az ezzel kapcsolatos szabályszegő magatartás elbírálására az MLSZ volt jogosult, amely indokolatlanná tett a munkáltatói eljárás lefolytatását, és azt eredményezte, hogy az alperes az intézkedését nem csupán a felperes tanúsított magatartására, hanem az MLSZ fegyelmi határozatára is alapíthatta.

[18] Rámutatott ugyanakkor arra, hogy a perben tanúként meghallgatott alperesi vezetők valamennyien látták a felperes 2023. január 11-i mérkőzésen tanúsított viselkedését, így a munkáltató a fegyelmi határozat átvétele napján mindazon ismeretek birtokában volt, amely a felperesi kötelezettségszegést érintette, ezért dönthetett annak következményeiről is. A határozat jogerőre emelkedése az adott esetben nem befolyásolta a tudomásszerzés időpontját. Értékelte azt is, hogy az alperes a felperest az eseményekről nem hallgatta meg és még a 2023. február 6-i találkozón sem tett fel erre vonatkozó kérdést a felperesnek. Annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a fegyelmi határozat azonnal végrehajtható volt, ennek megfelelően a felperes a 2023. január 12-ét követően megrendezett mérközéseken – eltávolítása miatt -nem vett részt, vagyis az alperes számára a jogkövetkezmény is egyértelmű volt. A kiszabott büntetés végrehajtása túlnyomórészt meg is történt, amikor az alperes 2023. február 6-án – két bajnoki mérkőzés elvesztését követően – kezdeményezte a munkaviszony megszüntetését, majd közös megegyezés hiányában, 2023. február 7-én azonnali hatályú felmondást közölt.

[19] A másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta az alperes azzal összefüggő érvelését, hogy a felperes a fegyelmi határozat következtében akadályozva volt a munkaköri kötelezettségei ellátásában és ezért munkaköre kiüresedett, figyelemmel arra, hogy az intézkedés indokolása kifejezetten a 2023. január 11-i magatartást, azaz a játékvezető személyére sértő kifejezések használatát, a további reklamációt, a játékterület vonakodva történő elhagyását és a fegyelmi büntetés tényét jelölte meg. Mindebből következően az Mt. 64. § (2) bekezdése, és az MK 95. számú állásfoglalás alapján nem volt jelentősége annak, hogy a felperes a munkaköri kötelezettségeit mennyiben tudta ellátni az MLSZ fegyelmi határozata következményeként. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság döntését az indokolás módosításával helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a jogkövetkezmények tekintetében rögzítette, hogy a felperes a másodlagos keresetében az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdése alapján elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítést. Ezzel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az Ekho törvény 9. § (1) és (1a) bekezdés értelmében a munkabére minimálbért meghaladó részében eltérő mértékű személyi jövedelemadó és társadalombiztosítási járulék levonása indokolt, így nem alkalmazhatóak a KMK véleményében meghatározott mértékek és százalékok. E körben rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a felek munkaszerződésének 15. pontjában foglalt megállapodást, amelyben meghatározták a felperes adózását érintő szabályokat, amit az alperes a munkaviszony fennállása alatt nem vitatott.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[20] Az alperes a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján elsődlegesen a felülvizsgálati eljárás engedélyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 346. § (5) bekezdése, 266. § (1) bekezdése, valamint az Mt. 78. § (2) bekezdése, 64. § (2) bekezdése és 66. § (2) bekezdése kapcsán eltér a Kúria közzétett határozataitól.

[21] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 346. § (5) bekezdésébe, 266. § (1) bekezdésébe, valamint az Mt. 78. § (2) bekezdésébe, 64. § (2) bekezdésébe, és 66. § (2) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[22] Az alperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok a döntésük meghozatala során nem bírálták el és nem indokolták azt az alperesi érvelést, hogy a felperes magatartását az alperes szakmai vezetői és a munkáltatói jogkör gyakorlója ugyan látták, de nem hallották, ezért csak az MLSZ Fegyelmi Bizottsága határozatából értesültek arról, hogy a felperes a játékvezetővel szemben sértő kifejezéseket használt. A fegyelmi hatóság által megállapított többlétegyállási elemek, vagyis a sértő kifejezések használata a jogerővel, azaz 2023. január 28-án váltak véglegessé. Az eljáró bíróságok ítéleteikben e többlétegyállási elemről említést sem tettek, annak ellenére, hogy az alperes törvényes képviselőjének nyilatkozata, valamint a megküldött tudósítás szerint alapos jogorvoslat esetén van esély az elsőfokú határozat megváltoztatására. A jogerős ítélet indokolása ezért a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő és indokolás nélkül tér el a Kúria Mfv.I.10.055/2016/4. számú, az Mfv.X.10.074/2020/4. számú a Pfv.I.21.347/2011 számú., a BH2012.173. szám alatt közzétett határozatától. Álláspontja alátámasztására ezen túl utalt a Kúria Kfv.VI.35.284/2022/6. számú, a Kfv.VIII.45.027/2022/7. számú és a Kf.45.027/2022/7. számú határozatokban megfogalmazott követelményekre.

[23] Az alperes további érvelése szerint a jogerős ítélet a Pp. 266. § (1) bekezdését megsértve kizárólag a felperes nyilatkozata alapján állapította meg, hogy az alperes vezetői látták a pályán történeteket. Az észlelést maga az alperes sem vitatta, ugyanakkor az, hogy mi volt a sértegetés tárgya, a felperes milyen kifejezéseket használt, nem hallották. A jogerős ítélet indokolása egyáltalán nem tér ki arra, hogy a felperes beismerő nyilatkozata és az alperesi oldal képviselői, valamint a tanúk ezzel egyező nyilatkozata ellenére, miért nem fogadta el azt, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója csak 2023. január 12-én a fegyelmi határozatból értesült a durva verbális megnyilvánulásokról. Erre vonatkozóan a jogerős ítéletnek indoklást kellett volna tartalmaznia, a Kúria Kf.45.027/2022/7. számú, Pfv.IV.20.901/2020/12. és a Pfv.IV.20.592/2024/6. számú ítéletben foglaltak alapján. A Kúria ezen közzétett határozatai alapján a bíróságnak a Pp. 266. §-a szerint valóban kellett volna elfogadnia azt a felperes által sem vitatott tényt, hogy az alperes vezetői látták az eseményt, de nem hallották a játékvezető sértegetését.

[24] Az alperes felülvizsgálati hivatkozása szerint a jogerős ítélet az Mt. 78. § (2) bekezdésének értelmezésével összefüggésben jogkérdésben tér el a Kúria korábban közzétett határozataitól. A tudomásszerzés ugyanis azt jelenti, hogy valamelyik fél mindazoknak az ismereteknek teljeskörűen a birtokába jut, amelyek alapján az azonnali hatályú felmondási jog gyakorolhatóságáról, vagyis a kötelezettségszegés tényéről, a vétkesség súlyáról és a kötelezettségszegés mértékéről is állást tud foglalni. Az azonnali hatályú felmondást kellő

időben közöltnék kell tekinteni, ha az annak indokolásában megjelölt tények csak későbbi időpontban váltak bizonyossá, és a munkáltató ezt követően a jogszabályban meghatározott szubjektív határidőben gyakorolta a felmondás jogát. Az alperes álláspontja szerint ez a bizonyosság az MLSZ fegyelmi határozatának jogerőre emelkedése volt. Kérte annak figyelembevételét is, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondás közlésekor még mindig a büntetés hatálya alatt állt, azaz a munkaszerződésében a munkavégzéssel kapcsolatban kifejtett kötelezettségek a felperes jogsértő magatartásával, és a rá kiszabott fegyelmi büntetéssel, azok letöltésével sérültek.

[25] E körben a Kúria Mfv.I.10.072/2016/4., az Mfv.10.582/2014/1. és az Mfv.10.008/2016. számú határozatai alapján rámutatott arra, hogy a sejtés, a gyanú, a feltételezés, a hallomásból történő értesülés nem minősül tudomásszerzésnek, tehát a perbeli esetben az sem, hogy a felperes fog-e fellebbezni a fegyelmi határozattal szemben, vagy sem. Az alperes mindezen ismereteknek a teljeskörű birtokába akkor jutott, amikor a fegyelmi határozatból 2023. január 12-én értesült a felperes verbális sértegetéséről és a fegyelmi határozat jogerőre emelkedett, mert akkor vált véglegessé és teljessé a megállapított terhelő tényállás. A felperes nem mondott le a jogorvoslati jogáról, nem tett ilyen tartalmú jognyilatkozatot, és az alperest sem értesített arról, hogy a fegyelmi határozatot tudomásul vette és elfogadta volna.

[26] A felülvizsgálat további érvelése szerint a jogerős ítélet az Mt. 64. § (2) bekezdése, valamint 66. § (2) bekezdésének értelmezése kapcsán is eltér a Kúria korábban közzétett határozatától, amely jogszabályhelyek a felmondás indokolásával szemben támasztott követelményeket fogalmazza meg. Az alperes az azonnali hatályú felmondás indoklásának 2. pontjában hivatkozott a munkaszerződés 8. pontjának megsértésére, vagyis többek között arra, hogy a felperes kötelezettsége volt betartani a munkájára vonatkozó szabályokat. A munkaszerződés 8.j) pontja szerint a felperes kötelezettsége volt mindent megtenni annak érdekében, hogy a csapat szakmai színvonalát, a munkáltatóról a sportszakmai közvéleményben, szurkolókban, sajtóban kialakult elismerést megőrizze vagy javítsa, illetőleg felelt a teljeskörű felkészítésért is. Ezen kötelezettségek teljesítése ugyanakkor a felperes viselkedésével és a rá kiszabott fegyelmi büntetéssel sérültek, amelyet az azonnali hatályú felmondás összefoglalóan a munkaszerződés 8.j) pontjának megsértéseként jelöl meg. Az elsőfokú bíróság ítéletének [55-56] bekezdéseiben indokolta az alperes érvelését, a jogerős ítélet ugyanakkor arra hivatkozott, hogy érdemben nem vizsgálta azt az érvelést, hogy a fegyelmi határozat következtében a felperes akadályozva volt munkaköri kötelezettsége teljesítésében. E körben a jogerős ítélet eltér az Mfv.I.10.451/2017/5., az Mfv.II.10.401/2017/8., az Mfv.VIII.10.034/2022/8. számú ítéletben megállapítottaktól. Álláspontja szerint az alperes azonnali hatályú felmondása e követelményeket kielégíti, az okokat a 3. pontban összefoglalóan és egyértelműen megjelölte, így intézkedésének indokolása megfelel a BH2001.395. és BH2000.511. számon közzétett ítéletekben megfogalmazott világos indokolás követelményének. A jogerős ítélet e jogkérdésben eltért a Kúria Mfv.I.10.450/2017/5. számú, az Mfv.II.401/2017/8. számú és az Mfv.VIII.10.034/2022/8. számú határozatában foglalt jogértelmezéstől.

[27] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[28] A Kúria megállapította, hogy a munkaügyi perekre vonatkozó speciális szabályok szerint (Pp. 523. § (1) bekezdés) a felülvizsgálati eljárásban vitatott érték (9.035.659 forint) alapján helye volt felülvizsgálatnak, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására vonatkozóan az engedélyezési eljárás szükségtelen volt.

[29] A Kúria a felülvizsgálat során a Pp. 423. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát, kivéve, ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn.

[30] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[31] A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 413. § (1) bekezdés a-e) pontjaiban felsorolt tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a jogszabályhely pontos megnevezése, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokai, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja {Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont}. A Pp. 413. § (1)-(2) bekezdése értelmében – miként azokat a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-7. pontja értelmezte, és az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló, a Kúria számos határozatával megerősített (Mfv.10.095/2023/7., Mfv.10.098/2024/4.) 1/2017. polgári jogegységi határozat szerint az új Pp. alkalmazása körében is irányadónak tekintette – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával.

[32] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozatlan.

[33] Az alperes a felperes munkaviszonyát a 2023. január 11-én tanúsított magatartására hivatkozással szüntette meg. A munkáltatói intézkedés jogellenességét az eljáró bíróságok kizárólag a szubjektív határidő túllépése miatt állapították meg, ezért a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések és az ehhez fűzött jogi érvelés is kizárólag az elkészttség szempontjából volt vizsgálható.

[34] A Kúria szerint az első- és másodfokú bíróság eleget tett a felülvizsgálati kérelemben sérelmezett Pp. 346. § (5) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségének.

[35] Az Alkotmánybíróság iránymutatása szerint az indokolási kötelezettség része az Alaptörvény XXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljárás alkotmányos követelményének, amely a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában

számot adjon {7/2013. (III. 1.) AB határozat, indokolás [34] bekezdés}. Az alkotmánybíróági gyakorlat szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 3107/2016. (V. 24.) AB végzés, indokolás [38] bekezdés; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, indokolás [89] bekezdés; 3343/2024. (IX. 23.) AB határozat, indokolás [28] bekezdés}. Az indokolt bírói döntéshez való jog azt a kötelezettséget támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az indokolás az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, indokolás [31] bekezdés, megerősítve: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, indokolás [36] bekezdés}.

[36] A Kúria a fent kifejtett elveknek megfelelően kialakított jogértelmezése szerint, nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, ha a jogerős ítélet külön nem tér ki a fél által felhozott valamennyi évrre, elegendő a bírósági mérlegelés szempontjait és a jogi álláspontját tartalmaznia (Kúria Pfv.III.20.737/2019/4., Pfv.III.20.240/2022/4.). A hatályon kívül helyezést és az eljárás megismétlését az indokolási kötelezettség megsértése csak akkor indokolja, ha az adott ügyben a jogerős határozat alapján nem állapítható meg, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését mi okból változtatta meg, és ezért az érdemi határozat nem bírálható felül (Kúria Pfv.IV.20.857/2022/10., Pfv.IV.20.944/2023/6.).

[37] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően – nem csupán az alperesi vezetők mérközésen történő jelenlétét és a felperes magatartásának „észlelését”, hanem az MLSZ fegyelmi határozatát is az azonnali hatályú felmondást megalapozó oknak tekintette és ennek alapján vizsgálta az intézkedés elkészttségét. A jogerős ítélet a jogszabályoknak az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlatának megfelelően kellő módon számot adott arról, hogy miért jutott arra a következtetésre, amely szerint a mérközés napján látottak és az azt követő napon kézhez vett MLSZ határozat alapján az alperes kellő és megfelelő ismeretek birtokában volt ahhoz, hogy döntsön a felperes magatartásának munkajogi következményeiről. A másodfokú ítélet az [52]-[56] pontjaiban kellő részletességgel tartalmazza, hogy az Mt. 78. § (2) bekezdésben foglalt, az azonnali hatályú felmondás gyakorlására nyitva álló szubjektív határidő számítása szempontjából miért nem az MLSZ Fegyelmi Bizottsága által meghozott határozat jogerőre emelkedése időpontjának tulajdonított jelentőséget, így a Pp.346. § (5) bekezdésének megsértése nem volt megállapítható.

[38] Az alperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt, a Kúria Mfv.I.10.055/2016/4. számú és a Pfv.I.21.347/2011. számú (megjelent: BH2012.173.) határozataiban megjelenő, a bíróság indokolási kötelezettségével összefüggő általános követelményeknek a másodfokú bíróság mindenben eleget tett, így a megjelölt ítéletektől nem tért el, az eltérést ezért nem is kellett indokolnia.

[39] A Kúria kiemeli, hogy az előzőekből következően a másodfokú bíróság a munkáltatói intézkedés elkészttségét helyesen a fegyelmi határozatról történő tudomásszerzés időpontjához – 2023. január 12-éhez – képest állapította meg.

[40] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében ugyan hivatkozott arra, hogy az MLSZ határozatának jogerőre emelkedését tekintette a végleges döntésnek, ezért a 15 napos határidő 2023. január 28-tól számítottan megtartottnak tekinthető, érvelését azonban sem a tényállás megállapítását és a bizonyítékok értékelését, vagyis a bíróság mérlegelési tevékenységét előíró Pp. 279. § (1) bekezdésének megjelölésével, sem az ehhez kapcsolódó, a jogerős ítélet részletes indokolásával szemben előadott érveléssel nem támasztotta alá, ezért azt a felülvizsgálati eljárásban a Kúria sem vizsgálhatta.

[41] Az alperes megalapozatlanul kifogásolta a Pp. 266. § (1) bekezdésének megsértését is. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása [54] pontjában egyértelműen megállapította,

hogy miután a felek megállapodása alapján a felperes a munkavégzése során az MLSZ, az UEFA és a FIFA mindenkor Alapszabályát is köteles volt betartani, az evvel összefüggő és az MLSZ kizárólagos hatáskörébe tartozó szabályszegés miatt alkalmazott büntetés is a munkaviszonyt megszüntető döntés alapjául szolgált. Az előzőekből következően minden alapot nélkülöz az alperes érvelése, amely szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a sértő kifejezések használatát tartalmazó MLSZ határozatában foglaltakat.

[42] Az alperes alaptalanul hivatkozott az Mt. 78. § (2) bekezdésének megsértésére is.

[43] Az azonnali hatályú felmondás jogának gyakorlására az Mt. 78. § (2) bekezdése egy szubjektív és egy objektív határidőt állapít meg. Az azonnali hatályú felmondás jogát a munkavállaló és a munkáltató is, az annak alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkezésétől számított egy éven belül gyakorolhatja. Mind az objektív, mind a szubjektív határidő elmulasztása jogvesztéssel jár, a határidők elteltét követően az azonnali hatályú felmondás joga nem gyakorolható.

[44] A rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható – és ezt a tanúvallomások is alátámasztják –, hogy az alperes vezetői, köztük a munkáltatói jogkört gyakorló is, a felperes magatartásáról legkésőbb a fegyelmi határozat közlése időpontjában tudomást szerzett. Az MLSZ FB határozatának indokolása egyértelműen tartalmazza: „a felperes a játékvezetővel szemben sértő kifejezéseket használt”.

[45] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltatónak a kötelezettségszegés gyanúja felmerülését követően, haladéktalanul intézkednie kell az alapos és megnyugtató ismeret megszerzéséhez szükséges kivizsgálásról, és ezzel nem késlekedhet (EBH1999.46.). Az azonnali hatályú felmondás rövid, szubjektív határidejéből az is következik, hogy a jogosultnak az alapos és megnyugtató ismeret megszerzéséhez szükséges intézkedéseket a kötelezettségszegés gyanújának felmerülését követően, haladéktalanul meg kell tennie, nem késlekedhet a körülmények tisztázásával, csak, ha az ennek érdekében szükséges intézkedéseket kellő időben megtette, hivatkozhat arra, hogy az előírt időben élt az azonnali hatályú felmondás jogával (BH2000.2.76.).

[46] Az előzőek figyelembe vétele mellett a Kúria hangsúlyozza, hogy az alperes az MLSZ honlapján 2023. január 14-én megjelent tudósítás – amely a fegyelmi határozat felperes részéről történő tudomásul vételére utalt – és a per során is megfogalmazott kételye mellett sem tartotta szükségesnek a felperes személyes meghallgatását, eljárás megindítását, ezért nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy az azonnali hatályú felmondás jogát határidőben gyakorolta, mert a „többlet tényállási elemek”-ről (sértő kifejezések használata) a tudomásszerzés a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésével állapítható meg. Amire az alperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott: nem tudta, mi volt a sértegetés tárgya, a felperes milyen kifejezéseket használt, a fegyelmi határozaton túlmenően az azonnali hatályú felmondás indokolása sem tartalmazza, ezért többlet tényállási elemre hivatkozás az alperes részéről megalapozatlan.

[47] A tudomásszerzés szempontjából nem volt jelentősége annak a körülménynek sem, hogy a felperes a fegyelmi határozatban foglaltak következményeként a munkavégzési kötelezettségének csak részben tudott eleget tenni, mert – a másodfokú bíróság helytálló érvelése szerint – a munkaviszony megszüntetésének a munkaszerződésben és az MLSZ Alapszabályában foglalt kötelezettségek megsértése volt az alapvető indoka, nem pedig a fegyelmi határozat végrehajtásából eredő következmény.

[48] Az eljáró bíróságok a munkáltatói intézkedés jogellenességét kizárólag annak elkészttségére alapították, így a felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértésként megjelölt, az azonnali hatályú felmondás indokolásával kapcsolatos tartalmi követelményeket előíró Mt. 64. § (2) és 66. § (2) bekezdésének megsértése és az ehhez kapcsolódó bírói gyakorlattal

(Mfv.I.10.451/2017/5., Mfv.II.10.401/2017/8.) ellentétes következtetés levonása az adott esetben fel sem merülhetett.

[49] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[50] 2016. évi CXXX. törvény 266. § (1) bekezdés, 346. § (5) bekezdés
2012. évi I. törvény 64. § (2) bekezdés, 66. § (2) bekezdés, 78. § (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[51] Az azonnali hatályú felmondás rövid, szubjektív határidejéből az is következik, hogy a jogosultnak az alapos és megnyugtató ismeret megszerzéséhez szükséges intézkedéseket a kötelezettségszegés gyanújának felmerülését követően, haladéktalanul meg kell tennie, nem késlekedhet a körülmények tisztázásával, csak, ha az ennek érdekében szükséges intézkedéseket kellő időben megtette, hivatkozhat arra, hogy az előírt időben élt az azonnali hatályú felmondás jogával.

Záró rész

[52] Az alperes pervesztessége folytán a felperes felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni, amelynek összegét a Kúria a felperes által előterjesztettek alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján ÁFA felszámításával határozta meg.

[53] A felülvizsgálati eljárás illetéke a felülvizsgálati eljárás értékére tekintettel, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján 903.560 forint, amelyet a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles viselni. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[54] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[55] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. február 26.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró